

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ

(Εικὼν καρδίας συγχρόνου)

«Σὺ εἶσαι τὸ φίλτρον, ὁ πόθος, ὁ ἔρωσ,
»Τὸ εὐέλπι μέλλον ἀλγούσης ψυχῆς,
»Τοῦ βίου μου ἄστρον, μυρίπνου αἰθέρος,
»Τῶν τόσων λυπῶν μου στιγμὴ εὐτυχῆς».

«Τὰς νύκτας ὁπότεν μονήρης βρεμβάζω
»Εἰς μάγους ὁάσεις φαιδρὰν με πλανᾶς,
»'Ἄλλ' αἴφνης, ἐν φρίκη, θρηνῶ καὶ στενάζω
»Μὴ μείνω με πόθων ἐλπίδας κενάς».—

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα μοι ἔλεγ' ἐπίσης,
'Ὡς θείαν παρθένου ἀβρᾶς προσευχὴν,
Κι' ἐνθέων ἐρώτων παλμοί, συγκινήσεις,
'Ἐπλήρουν τὴν τόσον ἐρῶσαν ψυχὴν.—

Μικρά, πλὴν ἐν τούτοις, παρέλευσις χρόνου
'Ἀπέδειξε ποία τις ἦτο Σειρὴν,
'Ἀπάτη καὶ δόλος ἡ φρὺνῃ τοῦ πόνου,
Πηγὴ δυστυχίας, ὀλέθρου πυρὴν.—

Καὶ ὅμως, σιώπα· Ἔ! παῦσον, καρδιά,
Μὲ λέξεις δριμείας αὐτὴν νὰ κτυπᾶς.
Εἰπέ μοι δὲν εἶνε αὐτὴ ἡ ἰδία,
'Ἢ σὲ ἀγαπῶσα, ἦν σὺ ἀγαπᾶς;

Δὲν ἦτο ἡ τρίτη αὐτὴ τῶν Σειρῆνων
'Ἢν ἔφευγες σπεύδων μακρὰν νὰ σωθῆς.
Καὶ ἤδη τὴν στέφεις μ' ἀνθούσ' ἰασμίνων
'Ἢν ὦ σὲ λατρεύεις καὶ σὺ τὴν ποθεῖς!

'Ἢ πλάνη, τῆς πλάνης, τὴν πλάνην, τῆ πλάνη,
'Ὁ ἄνθρωπος οὕτω θὰ ἦ ἐπὶ γῆς;
'Ἰδὲ τῆς 'Ἀτρόπου πῶς στρέφ' ἡ ῥοδάνη,
Πῶς δύνει ὁ λάμπων ἀστὴρ τῆς αὐγῆς.—

Πλανώμεθα' πάντες, καὶ πάντες πλανῶμεν,
'Ἢκτὸς τοῦ 'Εγὼ σου οὐδὲν ἀγαπᾶς.
Οὐδὲν ἄνευ λόγου, οὐδὲν ἀγαπῶμεν
Τί λέγεις εἰς ταῦτα; κακὴ, σιωπᾶς;

Φάληρον 1894.

ΔΗΜ. Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

